

43
3200

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PITEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
DOSAR NR. _____ /2005 DECIZIE NR. _____

Ședința publică din _____ 2005

Curtea compusă din:

Președinte: _____

- judecător
- judecător
- judecător
- ca - grefier

Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Pitești reprezentat de
- procuror

S-a luat în examinare pentru soluționare, recursul declarat de
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI

, împotriva sentinței nr. _____ septembrie 2005, pronunțată
de Tribunalul Vâlcea Secția Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul
nr. _____ /2005.

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns recurenta
reprezentată de consilier juridic _____ și intimata contestatoare
_____ reprezentată de avocat _____

Procedura legal îndeplinită.

Recursul este scutit de taxa judiciară de timbru.

S-a făcut referatul cauzei după care reprezentanții părților și
reprezentantul parchetului precizează că nu au de formulat alte cereri
prealabile.

Instanța constatând recursul în stare de judecată, acordă cuvântul
asupra lui.

Consilier juridic _____ având cuvântul pentru
recurenta D.G.F.P.Vâlcea susține oral motivele de recurs așa cum au fost
precizate în scris la dosar, solicitând admiterea lui, modificarea în tot a
sentinței tribunalului în sensul respingerii contestației și menținerii deciziei

_____ 2005 emisă de recurentă, precizând că pentru anul 2004 intimata
contestatoare îndeplinea condițiile de a fi în continuare microîntreprindere,
astfel că avea obligația de a plăti impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

Avocat _____ având cuvântul pentru intimata
contestatoare _____ solicită respingerea recursului ca
nefondat și menținerea sentinței tribunalului ca fiind legală și temeinică,
arătând că exercitarea dreptului de opoziție...

constat în creșterea numărului de salariați iar în luna martie, intimata a primit notificare de la D.G.F.P. prin care i se aducea la cunoștință că este plătitoare de impozit pe profit.

În replică, reprezentantul recurentei D.G.F.P. precizează că notificarea este o confirmare a datelor declarate de intimata contestatoare, aceasta având declarație de înscriere mențiuni 010.

În contrareplică, apărătorul intimatei contestatoare arată că acea declarație se referea la anul 2004, fiind dată în decembrie 2003 și solicită amânarea pronunțării pentru a depune concluzii scrise.

Reprezentantul parchetului având cuvântul, pune concluzii de admiterea recursului, modificarea în tot a sentinței tribunalului și pe fond respingerea contestației, apreciind că intimata contestatoare îndeplinea condițiile privind plata impozitului pe profit pentru anul 2003.

CURTEA

Deliberând asupra recursului de față :

Constată că prin acțiunea înregistrată la data de .2005, reclamanta a chemat în judecată pe pârâta D.G.F.P. solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța în cauză să se dispună anularea deciziei nr. emisă de aceasta.

În motivarea acțiunii, s-a arătat că, în mod greșit, organul de control a obligat-o la plata sumei de – reprezentând impozit pe veniturile microîntreprinderilor stabilit suplimentar pe anul 2004, a sumei de – dobânzi și a sumei de . penalități întârziere în plata impozitului pe venit, întrucât aceste sume nu sunt datorate.

Astfel, la data constituirii sale ca microîntreprindere erau în vigoare dispozițiile art.1 alin.1 din O.G. NR.24/2001, conform cărora trebuia să plătească impozit pe venitul obținut.

La 9.04.2003, a intrat în vigoare Legea nr.111/2003, prin care s-a modificat art.1 alin.1 din O.G. nr.24/2001 – în sensul că s-a introdus principiul opțiunii, adică alegerea modului de impozitare pentru asemenea societăți.

Ca atare, înainte de intrarea în vigoare a Codului fiscal, la 16.12.2005, reclamanta a înregistrat declarația de mențiuni tip 010, prin care își exprima dorința de a fi plătitor de impozit pe profit.

Această declarație a fost acceptată de pârâtă, așa cum rezultă din notificarea , pentru ca, ulterior, la controlul efectuat, să se stabilească o altă modalitate de impozitare, ceea ce face justificată solicitarea sa.

Tribunalul Vâlcea – Secția de contencios administrativ-fiscal, prin sentința a admis acțiunea și a dispus anularea deciziei emisă de D.G.F.P.

Pentru a se pronunța în sensul arătat, instanța de fond a reținut că, în cauza de față, sunt aplicabile dispozițiile O.G. nr.24/2001 – aprobată prin Legea nr.111/2003, iar nu ale Legii nr.571/2003, greșit aplicată de organul de control.

Din interpretarea art.1 alin.1 din O.G. nr.24/2001 – coroborat cu dispozițiile O.M.F. nr.945/2003, instanța de fond a considerat că reclamanta avea drept de opțiune în privința modalității de plată a impozitului, întrucât neîndeplinirea uneia din cele 3 condiții impuse de text (producătoare de bunuri materiale sau prestatoare de servicii, ori activitate de comerț, 1-9 angajați, venituri până la 100.000 EURO) atrage pierderea calității de plătitor de impozit pe venit de către microîntreprindere.

O, contestatarca, în mod legal, a optat la sfârșitul anului 2003, pentru plata impozitului pe profit, chiar dacă îndeplinea condițiile de a fi clasificată drept microîntreprindere.

Împotriva acestei hotărâri, a formulat recurs, în termen legal, pârâta, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie, pe motivele prevăzute de art.304 pct.8 și 9 Cod pr.civilă, în sensul că:

- în mod greșit, instanța de fond a interpretat dispozițiile art.1 din O.G. nr.24/2001 – aprobată prin Legea nr.111/2003, întrucât intimata nu putea renunța la calitatea de plătitor de impozit pe veniturile microîntreprinderilor și opta pentru calitatea de plătitor de impozit pe profit, decât în situația în care nu mai îndeplinea una din condițiile imperative impuse de text.

Or, în anul fiscal următor, intimata îndeplinea aceleași condiții de impunere stabilite pentru microîntreprindere.

- nici susținerea intimatei că, la data de data opțiunii era în vigoare Codul fiscal, care promovează dreptul de opțiune la alegerea formei de impozitare, nu este corectă, deoarece art.104 alin.4 din Legea nr.573/2003 – Cod fiscal, nu prevede o asemenea opțiune.

- faptul că intimata a depus declarația de înscriere menționată nr.010 în calitate de plătitoare de impozit pe profit, nu o poate exonera de respectarea dispozițiilor legale în vigoare în materie.

În consecință, se impune admiterea recursului, modificarea în totalitate a hotărârii și respingerea acțiunii reclamantei.

Examinând criticile formulate prin prisma temeiurilor de drept invocate, dar și în limitele art.304 Cod pr.civilă, curtea reține că recursul este fondat, pentru cele ce se vor expune în continuare.

Astfel referitor la prima critică considerată fondată, curtea

de a stabili dacă, într-adevăr, pentru anul fiscal următor, intimata-reclamantă, mai îndeplinea sau nu cele trei condiții cumulative impuse prin art.1 alin.1 din O.G. NR.24/2001 – aprobată prin Legea nr.111/2003, pentru a beneficia de dreptul de opțiune în privința formei de impozitare.

Or, deși, instanța de fond, reține că intimata-reclamantă, la sfârșitul anului 2003, îndeplinea toate condițiile pentru a fi clasificată microîntreprindere, a optat, în mod legal pentru impozitul pe profit, deoarece legiuitorul i-a dat acest drept prin Legea nr.111/2003 coroborată cu O.M.F. nr.945/2003.

Însă, textele precitate nu au fost redactate integral, situație în care s-ar fi putut trage concluzia, logică, conform căreia, ieșirea din sistemul de impunere pe venit se putea face, în următorul an fiscal, numai dacă lipsește una din condițiile prevăzute la art.1 alin.1 din O.G. nr.24/2001, așa cum rezultă din textul pct.II alin.1 din instrucțiunile privind impozitul pe veniturile microîntreprinderilor aprobate prin OMF nr.945/2003.

În speța, intimata-reclamantă nu a precizat ce anume condiție nu a mai îndeplinit pentru ca în anul fiscal următor să poată opta în sensul arătat, astfel că, cererea de înscriere menționată cu nr.010/16.12.2003, a fost greșit depusă.

De subliniat că și sensul art.104 alin.4 din Legea nr.673/2003 – Cod fiscal este același cu al dispozițiilor sus-menționate, respectiv că sistemul de impozit pe venit nu se mai aplică în ipoteza în care microîntreprinderea nu mai îndeplinește una din condițiile prevăzute la art.103 din cod, împrejurare ce justifică și motivul doi de recurs.

În sfârșit, întemeiată este și critica legată de faptul că, chiar dacă intimata-reclamantă, a depus cerere de înscriere menționată, în care a precizat că optează pentru altă modalitate de impozitare, și chiar dacă această cerere a fost înregistrată la recurenta-părâtă, nu este de natură a se trece peste dispozițiile legale, ce reglementează, clar, natura impozitului, scopul de control fiscal conținut corect aceste reglementări.

În fața considerațiilor expuse, curtea în temeiul art.312 alin.1 și 3 din C.P.C. și în concordanță cu dispozițiile Legii nr.111/2003 și instrucțiunile OMF nr.945/2003, admite recursul, să modifice în tot sensul, în sensul cererii de fond, respingând acțiunea reclamantă.

PENTRU ACESTE MOTIVL
ÎN NUMELE LEGII
DE CIDE

Admite recursul declarat de DIRECȚIA GENERALĂ A
FINANȚELOR PUBLICE A JUDEȚULUI

septembrie 2005, pronunțată de Tribunalul Vâlcea - Secția contencios administrativ și fiscal, în dosarul , intimată fiind cu sediul în comuna

Modifică în tot sentința de mai sus în sensul că, pe fond, respinge acțiunea reclamantei.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 2005, la Curtea de Apel Pitești - Secția comercială și de contencios administrativ.